

มาเลเซีย (Malaysia)

เมืองหลวง กรุงกัวลาลัมเปอร์

ที่ตั้ง ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ใกล้เส้นศูนย์สูตรระหว่างเส้นละติจูดที่ 1.0-7.0 องศาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 100.0-119.5 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 329,847 ตร.กม. (ประมาณ 2 ใน 3 ของไทย) ประกอบด้วยดินแดน 2 ส่วน คือ มาเลเซียตะวันตก (อยู่ปลายแผ่นดินใหญ่ของทวีปเอเชีย) และมาเลเซียตะวันออก (อยู่บนเกาะบอร์เนียว) มีทะเลจีนใต้คั่นกลาง พรมแดนทางบกโดยรอบประเทศ 2,742 กม. เป็นพรมแดนติดกับไทย 595 กม. อินโดนีเซีย 1,881 กม. และบรูไน 266 กม. มาเลเซียไม่มีพรมแดนธรรมชาติ ทางบกติดกับสิงคโปร์ เพราะถูกคั่นด้วยพรมแดนทางทะเล แต่มีการสร้างเส้นทางเชื่อมแผ่นดินของสองประเทศ ทั้งในรูปแบบถนนและทางรถไฟ

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดไทย
ทิศตะวันออก	ติดทะเลซูลู และฟิลิปปินส์
ทิศใต้	ติดสิงคโปร์
ทิศตะวันตก	ติดช่องแคบมะละกา และอินโดนีเซีย

ภูมิประเทศ มาเลเซียตะวันตกมีภูเขาทอดยาวทางตอนกลางเกือบตลอด ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการคมนาคม ขณะที่ที่ราบด้านตะวันตก ซึ่งกว้างกว่าด้านตะวันออก เป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ เขตปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ด้านมาเลเซียตะวันออกส่วนใหญ่เป็นภูเขา ที่ราบสูงอยู่ทางตอนใน มีที่ราบย่อม ๆ อยู่ตามชายฝั่งทะเล

ภูมิอากาศ ตั้งอยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตร มีอากาศร้อนชื้น อยู่ในอิทธิพลของลมมรสุม อุณหภูมิเฉลี่ย 27-28 องศาเซลเซียส มีปริมาณฝนค่อนข้างมากเกือบตลอดทั้งปี แต่ภูมิอากาศฝั่งตะวันตกและฝั่งตะวันออกต่างกัน ขึ้นอยู่กับทิศทางของลมมรสุม ส่วนชายฝั่งทะเลตะวันออก ช่วง พ.ย.-มี.ค. เป็นฤดูมรสุม อากาศแปรปรวน ทะเลมีคลื่นลมแรง ไม่เหมาะกับการท่องเที่ยวและการเล่นกีฬาทางน้ำ ชายฝั่งทะเลตะวันตก ฤดูฝนช่วงแรกเริ่มตั้งแต่ เม.ย.-พ.ค. และมีฝนตกชุกอีกช่วงหนึ่งตั้งแต่ ต.ค.-พ.ย. แต่โดยทั่วไปภูมิอากาศในมาเลเซียอยู่ในเกณฑ์ดี

ประชากร 34,308,525 ล้านคน (ปี 2567) เชื้อสายมาเลย์ 70.4% จีน 22.4% อินเดีย 6.5% และอื่น ๆ 0.7% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 22.2% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 70.1% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 7.7% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 75.2 ปี ชาย 73 ปี หญิง 77.8 ปี อัตราการเกิด 14.2 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.8 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.9%

ศาสนา อิสลาม (ซุนนี) 63.7% พุทธ 17.7% คริสต์ 9.4% ฮินดู 6% ความเชื่อและลัทธิของชาวจีน (ลัทธิเต๋า ลัทธิขงจื้อ) 1.2% นับถือศาสนาอื่นหรือไม่ระบุ 2%

ภาษา ภาษามลายูหรือมาเลย์ (บาฮาซา) เป็นภาษาประจำชาติ ส่วนภาษาราชการใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษามลายูหรือมาเลย์ (บาฮาซา)

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 94.64% มาเลเซียกำหนดการศึกษาภาคบังคับ 6 ปี โดยมีนักเรียนและนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในสถานศึกษาของรัฐบาล 80% สาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาที่นักศึกษาประสงค์เข้าเรียนมากที่สุด คือ วิศวกรรม วิทยาการคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ การแพทย์ การบัญชี และการเงิน และส่วนสาขาวิชาที่มีแนวโน้มได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น คือ หลักสูตร STEM (วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์)

การก่อตั้งประเทศ ชาวมาเลย์ในยุคแรก ๆ ตั้งถิ่นฐานรวมตัวกันเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ กระจายอยู่ทางตอนเหนือของแหลมมลายู ซึ่งดินแดนแถบนี้ตั้งอยู่ภายใต้อิทธิพลของอาณาจักรสำคัญในภูมิภาค รวมทั้งอาณาจักรสยาม ตั้งแต่สมัยสุโขทัย อยุธยา ธนบุรี และรัตนโกสินทร์ จนสหราชอาณาจักรได้ขยายอิทธิพลเข้ามาในคาบสมุทรมลายูและยึดครองรัฐต่าง ๆ รวมถึง 4 รัฐมลายูของไทย คือ กลันตัน ตรังกานู ไทรบุรี (เกดะห์) และปะลิส เมื่อปี 2452 บทบาทของไทยจึงยุติลง การจัดตั้งประเทศมาเลเซียมีพัฒนาการจากการปกครองสมัยอาณานิคมของสหราชอาณาจักร จนกระทั่งได้ก่อตั้ง “สหพันธรัฐมลายู” และได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2500 ประกอบด้วย รัฐมลายูเดิม 11 รัฐ ต่อมาเมื่อปี 2506 ได้รวมรัฐซาบฮ์และซาราวักในเกาะบอร์เนียวเข้าไว้ด้วย และเปลี่ยนชื่อเป็น “มาเลเซีย” แต่เมื่อปี 2508 สิงคโปร์ได้แยกตัวจากมาเลเซีย

วันชาติ 31 ส.ค. เพื่อรำลึกถึงการได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 31 ส.ค.2500 และ “วันมาเลเซีย” ใน 16 ก.ย. เพื่อรำลึกถึงการก่อตั้งประเทศมาเลเซียเมื่อ 16 ก.ย.2506

การเมือง ปกครองแบบสหพันธรัฐ (Federation) มีสมเด็จพระราชาธิบดีเป็นประมุข โดยเจ้าผู้ครองรัฐ 9 รัฐ (เนกรีเซมปีตัน สลังงอร์ ปะลิส ตรังกานู เกดะห์ กลันตัน ปะหัง ยะโฮร์ และเประ) ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี ส่วนอีก 4 รัฐ (มะละกา ปีนัง ซาบาห์ และซาราวัก) ไม่มีเจ้าผู้ครองรัฐ นอกจากนี้ มาเลเซีย มีเขตปกครองพิเศษภายใต้รัฐบาลกลาง (Federal territories/ดินแดนสหพันธ์) 3 เขต ได้แก่ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ที่เป็นเมืองหลวง เมืองปุตราจายา ซึ่งเป็นเมืองราชการ และเกาะลาบวนในทะเลจีนใต้ ที่อยู่ใกล้กับรัฐซาบาห์ และรัฐซาราวัก สมเด็จพระราชาธิบดีทรงแต่งตั้งผู้ว่าการรัฐปฏิบัติหน้าที่ประมุขของแต่ละรัฐ สมเด็จพระราชาธิบดีองค์ปัจจุบัน (ลำดับที่ 17) คือ สุลต่าน อิบราฮิม อิสมาอิล อิบนิ อัลมาร์ฮูม สุลต่าน อิสกันดาร์ อัล-ฮัจ แห่งรัฐ ยะโฮร์ ขึ้นดำรงตำแหน่งสมเด็จพระราชาธิบดีเมื่อ 31 ม.ค.2567

ฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล : นรม.เป็นผู้นำ มีอำนาจควบคุมฝ่ายบริหารทั้งหมด รวมถึงกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ และเป็นผู้เสนอแต่งตั้ง รมต. และ ออท.ประจำประเทศต่าง ๆ นรม.คนปัจจุบัน คือ ดาโต๊ะ ชรี อันวาร์ อิบราฮิม (ชนะการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 15 และได้รับการแต่งตั้งเมื่อ 24 พ.ย.2565)

ฝ่ายนิติบัญญัติหรือรัฐสภา : ใช้ระบบ 2 สภา คือ 1) วุฒิสภา (Dewan Negera) มีสมาชิกวุฒิสภา ทั้งหมด 70 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของแต่ละรัฐ 26 คน (รัฐละ 2 คน) และการแต่งตั้งจากสมเด็จพระราชาธิบดี 44 คน อยู่ในตำแหน่งไม่เกิน 6 ปี เลือกตั้งใหม่ทั้งหมดทุก 3 ปี และ 2) สภาผู้แทนราษฎร (Dewan Rakyat) มีสมาชิกทั้งหมด 222 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรง และมีวาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วย ศาลระดับสหพันธ์ คือ ศาลฎีกา และศาลอุทธรณ์ ส่วนในระดับรัฐ จะประกอบด้วย ศาลสูง ศาลชั้นต้น ศาลแขวงและศาลพื้นบ้าน นอกจากนี้ มาเลเซียยังมีศาลศาสนาอิสลาม (Sharia Court) เพื่อพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของศาสนาอิสลามสำหรับชาวมลายูมุสลิมโดยเฉพาะ

พรรคการเมืองสำคัญ ประกอบด้วย

- 1) **กลุ่มพันธมิตรแห่งความหวัง** (Pakatan Harapan-PH/กลุ่มพรรคแกนนำรัฐบาล) ประกอบด้วย พรรคเกออดิลัน (Parti Keadilan Rakyat-PKR) พรรคดีเอพี (Democratic Action Party-DAP) พรรคอามานะห์ (Parti Amanah Negara-PAN) และพรรค United Progressive Kinabalu Organisation (UPKO)
- 2) **กลุ่มพันธมิตรแห่งชาติ** (Perikatan Nasional-PN/กลุ่มพรรคฝ่ายค้าน) ประกอบด้วย พรรคปาส (Parti Islam Se Malaysia-PAS) พรรคเบอร์ซาตู (Parti Pribumi Bersatu Malaysia-PPBM)
- 3) **กลุ่มแนวร่วมแห่งชาติ** (Barisan Nasional-BN/กลุ่มพรรคร่วมรัฐบาล) ประกอบด้วย พรรคอัมโน (United Malays National Organization-UMNO) พรรคเอ็มซีเอ (Malaysian Chinese Association-MCA) พรรคเอ็มไอซี (Malaysian Indian Congress-MIC) และพรรค Parti Bersatu Rakyat Sabah (PBRS) โดยมี พรรค Love Malaysia Party (PCM) และ Malaysia National Alliance Party (IKATAN) เป็นพันธมิตร

4) กลุ่ม Gabungan Parti Sarawak (GPS/กลุ่มพรรคร่วมรัฐบาล) ประกอบด้วย พรรค United Bumiputera Heritage Party (PBB) พรรค Sarawak Peoples' Party (PRS) พรรค Progressive Democratic Party (PDP) และพรรค Sarawak United Peoples' Party (SUPP)

5) กลุ่ม Gabungan Rakyat Sabah (GRS/กลุ่มพรรคร่วมรัฐบาล) ประกอบด้วย พรรค United Sabah Party (PBS) และพรรค Homeland Solidarity Party (STAR)

6) พรรคร่วมรัฐบาลอื่น ๆ ได้แก่ พรรค Parti Warisan Sabah (PWS) พรรค Social Democratic Harmony Party (KDM) และพรรค Parti Bangsa Malaysia (PBM)

7) พรรคฝ่ายค้านอิสระ ได้แก่ พรรค Malaysian United Democratic Alliance (MUDA)

เศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยใช้กลไกตลาด รัฐบาลดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง โดยมีปัจจัยสนับสนุนด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน มาตรการจูงใจของภาครัฐ แรงงานฝีมือทักษะสูง รวมทั้งการผลักดันจากรัฐบาลที่ต้องการเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมไฮเทคในภูมิภาค ขณะเดียวกันยังคงส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการ ผลผลิตการเกษตรสำคัญ ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ทูเรียน โกโก้ และข้าว อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่ ปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ทรัพยากรธรรมชาติสำคัญ ได้แก่ ดีบุก น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ป่าไม้ ตลอดจนทรัพยากรทางทะเลต่าง ๆ

นโยบายเศรษฐกิจของมาเลเซียดำเนินการมาถึงช่วงปลายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 12 ระยะ 5 ปี (ปี 2564-2568) ที่มีหลักการ “มาเลเซียที่มั่นคง มีส่วนร่วม และยั่งยืน” ซึ่งมุ่งส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน สำหรับร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 13 ที่จะประกาศใช้ในปี 2569-2573 ยังคงอยู่ภายใต้แนวคิด Malaysia Madani (Civilised Malaysia หรือ สังคมมาเลเซียที่มีอารยะ) ของดาโต๊ะ ฮี อันวาร์ อิบราฮิม โดยมีเป้าหมายผลักดันมาเลเซียให้ขึ้นเป็นผู้นำเศรษฐกิจของเอเชีย รวมทั้งปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนท่ามกลางภูมิทัศน์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พร้อมกับการแก้ไขปัญหาท้าทายภายในประเทศที่เร่งด่วน เน้นการวิจัย นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และใช้จุดแข็งของประเทศยกระดับสู่การเป็นศูนย์กลางระดับโลกด้านการเงินอิสลาม พร้อมทั้งผลักดันนวัตกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง รัฐบาลมีแผนที่จะปรับปรุงระบบการศึกษาและการฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา (TVET) เพื่อผลิตแรงงานทักษะ อันจำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง

มาเลเซียใช้ปีงบประมาณตามปฏิทิน (ม.ค.-ธ.ค.) โดยกำหนดงบประมาณประจำปี 2568 ไว้ที่ 421,000 ล้านริงกิตมาเลเซีย (ประมาณ 3.26 ล้านล้านบาท)

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ริงกิต (MYR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 4.31 ริงกิต

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 ริงกิต : 7.75 บาท (ต.ค.2567)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2566)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 399,650 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.9%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 11,648.7 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 17.3 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 3.3%

อัตราเงินเฟ้อ : 2.5%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : 5,290 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : เกินดุล 47,090 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 330,648 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์ น้ำมันปาล์ม ก๊าซธรรมชาติเหลว

มูลค่าการนำเข้า : 280,992 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรอุตสาหกรรมและอุปกรณ์ โลหะ

คู่ค้าสำคัญ : สิงคโปร์ จีน สหรัฐฯ ญี่ปุ่น ฮองกง ไทย อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ และเวียดนาม

การทหาร กองทัพแห่งชาติมาเลเซีย ประกอบด้วย ทบ. ทร. และ ทอ. มีกำลังพลประจำการ 113,000 นาย แบ่งเป็นทหารบก 80,000 นาย ทหารเรือ 18,000 นาย ทหารอากาศ 15,000 นาย และกำลังพลสำรอง 51,600 นาย มาเลเซียให้ความสำคัญกับการพัฒนาขีดความสามารถทางทหารของประเทศ เห็นได้จากการเพิ่มงบประมาณให้ กท. เพื่อเตรียมปรับบทบาทกองทัพไปสู่กองทัพแห่งอนาคต (Force of the Future) เพื่อรับมือกับภัยทางไซเบอร์ ภัยคุกคามในรูปแบบดิจิทัล รวมถึงยุทโธปกรณ์สมัยใหม่ที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (Electromagnetic Defense) ขณะที่กองทัพมาเลเซียปรับปรุงและจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยเข้าประจำการอย่างต่อเนื่อง เพื่อรับมือกับความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และภัยคุกคามทางทะเลที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะความขัดแย้งในทะเลจีนใต้ อาทิ

ทอ. เจาะจาชอซื้อเครื่องบินขับไล่แบบ F/A-18 Legacy Hornet ของคูเวต และการเตรียมงบประมาณซ่อมบำรุงรักษาเครื่องบินรบ Sukhoi SU-30 MKM ซึ่งชำรุด 14 เครื่อง จาก 18 เครื่อง

ทบ. จัดซื้อเครื่องยิงจรวดต่อต้านรถถัง รุ่น M72 LAW-EC (Light Anti-Tank Weapon-Enhanced Capacity) จำนวน 800 ชุด เพื่อทดแทนเครื่องยิง RPG-7 ที่ผลิตโดยรัสเซีย ซึ่งประจำการมานานแล้ว

ทร. มีนโยบายลดชั้นเรือ 15 ชั้น ในปัจจุบัน ให้เหลือเพียง 5 ชั้น เพื่อลดรายจ่ายด้านการซ่อมบำรุง และปรับกองเรือให้ตอบสนองต่อภัยคุกคามและภารกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งรับมอบคุณ์โธปกรณ์ใหม่ เช่น เรือเร็ว (FIC) รุ่น G2000 Mk II และดำเนินการจัดซื้อเพิ่มเติม ได้แก่ เรือโจมตีชายฝั่ง (Littoral Combat Ship-LCS) จำนวน 5 ลำ และเรือตรวจการณ์ (Littoral Mission Ship-LMS) จำนวน 3 ลำ นอกจากนี้ ยังอยู่ระหว่าง

ก่อสร้างภาคทหารเรือ เมืองบินตุลู รัฐซาราวัก ใกล้แหล่งชุดเจาะก๊าซคาซาวารี (Kasawari) บริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Exclusive Economic Zone-EEZ) นอกชายฝั่งมาเลเซีย

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ที่สำคัญ ได้แก่ UN, WTO, ASEAN, APEC, ADB, OIC, NAM, EAS, กลุ่มประเทศเครื่องจักรภาพ, ASEM, G77, D8, FEALAC, IOR-ARC และอยู่ระหว่างยื่นสมัครเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม BRICS

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาเลเซียจัดทำนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ (DSTIN) ระยะ 10 ปี (ปี 2564-2573) โดยมีเป้าหมายเพิ่มความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยีท้องถิ่น และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเปลี่ยนผ่านจากประเทศ “ผู้ใช้” ไปสู่ประเทศ “ผู้พัฒนาเทคโนโลยี” ย้ำแนวคิด Science, Technology, Innovation and Economy (STIE) รวมทั้งส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และนำไปใช้เชิงพาณิชย์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีเทคโนโลยีสูง ลดการพึ่งพาเทคโนโลยีและแรงงานจากต่างประเทศ

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยานนานาชาติ 6 แห่ง ที่สำคัญคือ ท่าอากาศยานนานาชาติกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur International Airport-KLIA) ท่าอากาศยานภายในประเทศ 16 แห่ง และพื้นที่อนุญาตการขึ้น-ลงของอากาศยาน 18 แห่ง เส้นทางรถไฟระยะทาง 2,783 กม. ถนนระยะทาง 290,099.38 กม. ด้านโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 8.4 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 50.10 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ระหว่างประเทศ +60 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 98% ของประชากรทั้งหมด รหัสอินเทอร์เน็ต .my เว็บไซต์การท่องเที่ยว เช่น www.tourism.gov.my

การเดินทาง การบินไทยมีเที่ยวบินตรง กรุงเทพฯ-กัวลาลัมเปอร์ ทุกวัน สายการบินมาเลเซียที่บินตรงมาไทย อาทิ มาเลเซียแอร์ไลน์ และแอร์เอเชีย ใช้ระยะเวลาบินประมาณ 2 ชม. เวลาที่มาเลเซียเร็วกว่าไทย 1 ชม. นักท่องเที่ยวไทยเดินทางเข้ามาเลเซียได้โดยไม่ต้องขอวีซ่าเป็นระยะเวลา 30 วัน

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) การทำหน้าที่ประธานอาเซียนปี 2568 มาเลเซียจะแสดงบทบาทสำคัญ ได้แก่ 1) การถ่วงดุลความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ รักษาความเป็นกลางของอาเซียนไม่ให้เกี่ยวพันกับความขัดแย้งโดยไม่จำเป็น ในบรรยากาศของการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ 2) ผลักดันการแก้ไขความขัดแย้งในเมียนมาที่เป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการลดความรุนแรงในเมียนมา การอำนวยความสะดวกให้เกิดการเจรจาสันติภาพระหว่างคู่ขัดแย้งในเมียนมา และการแก้ไขปัญหาผู้อพยพชาวโรฮิงจา แต่จะมีประเด็นท้าทายคือ การปรับความสัมพันธ์กับสภาบริหารแห่งรัฐ (State Administration Council-SAC) 3) การแก้ไขปัญหาทะเลจีนใต้ ด้วยแนวทางการทูตและการเจรจาเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศสมาชิก และหลีกเลี่ยงการสร้าง ความขัดแย้งกับจีน และ 4) ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศสมาชิก (Intra-ASEAN trade) และผลักดันให้จีนเข้ามามีปฏิสัมพันธ์กับอาเซียนในมิติเศรษฐกิจมากขึ้น

2) เสถียรภาพทางการเมืองและการบริหารประเทศ ดาโต๊ะ ชรี อันวาร์ อิบราฮิม นรม.มาเลเซีย ซึ่งบริหารประเทศตั้งแต่ พ.ย.65 ยังสามารถรักษาเสถียรภาพและใกล้เคียงผลประโยชน์ท่ามกลางกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ในรัฐบาลผสมได้ โดยคงเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรได้ 153 จาก 222 เสียง ปัจจัยที่อาจกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาล คือ ความเชื่อมั่นของภาคประชาชนต่อความสามารถของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการทุจริตในภาครัฐ ขณะที่ด้านเศรษฐกิจมีอัตราความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากนโยบายการปฏิรูปเศรษฐกิจ ที่เน้นดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง ประกอบกับตัวเลขการค้าและการบริโภคภาคครัวเรือนที่แข็งแกร่ง หากรักษาอัตราการเจริญเติบโต และเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนไว้ได้จะส่งผลให้มาเลเซียยกระดับเป็นประเทศพัฒนาแล้วและมีรายได้สูง ตามแผนที่กำหนดไว้ภายในปี 2571 ซึ่งจะเป็นการสร้างคะแนนนิยมจากประชาชน จนกว่าจะถึงการเลือกตั้งครั้งต่อไปหวังปี 2570

3) การแสดงจุดยืนสนับสนุนการต่อสู้ของชาวปาเลสไตน์ มาเลเซียมีท่าทีชัดเจนในประเด็นความขัดแย้งอิสราเอล-ปาเลสไตน์ โดยต่อต้านอิสราเอล และชาติตะวันตก แต่ยืนหยัดสนับสนุนและส่งเสริมความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมให้แก่ชาวปาเลสไตน์ รวมถึงเรียกร้องให้มีการแก้ปัญหาตามแนวทางการสถาปนารัฐปาเลสไตน์เคียงข้างอิสราเอล (Two-State Solution) อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมาเลเซียกำลังเผชิญกระแสวิจารณ์จากประชาชน จากนโยบายการรับชาวปาเลสไตน์ที่บาดเจ็บจากการสู้รบเข้ามารักษาในประเทศ ด้วยกังวลว่าจะทำให้มีชาวปาเลสไตน์ขอลี้ภัยในมาเลเซียมากขึ้น ทำให้ชาวมาเลเซียเสียสิทธิประโยชน์และอาจสร้างปัญหาทางสังคมและอาชญากรรมเหมือนกับที่มาเลเซียเคยมีนโยบายช่วยเหลือผู้อพยพชาวโรฮีนจา ซึ่งประเด็นดังกล่าวอาจกดดันให้รัฐบาลมาเลเซียต้องปรับแนวทางการช่วยเหลือแก่ปาเลสไตน์ในห้วงต่อไป

4) การพัฒนาพื้นที่ชายแดนที่เชื่อมต่อกับไทย มาเลเซียเห็นพ้องกับรัฐบาลไทยถึงความสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ชายแดนให้ก้าวหน้า และยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนตามแนวชายแดน โดยใช้เศรษฐกิจนำการพัฒนา เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือด้านอื่น ๆ หากโครงการฯ ประสบผลสำเร็จจะเป็นโอกาสพัฒนาความเจริญในรัฐตอนเหนือของมาเลเซียด้วย มาเลเซียจึงมีแผนพัฒนาพื้นที่ชายแดน เพื่อรองรับการค้าที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อาทิ การปรับปรุงขยายด้านศุลกากรต่าง ๆ การลงทุนพัฒนาระบบโลจิสติกส์บริเวณทุกด้านที่ติดกับไทย การจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมพิเศษ (ฮาลาล ยางพารา) รวมถึงเตรียมผลักดันโครงการเชื่อมต่อชายแดนเพิ่มเติม

ขณะที่โครงการก่อสร้างสำคัญที่เชื่อมโยงชายแดนที่รัฐบาลทั้งสองฝ่ายร่วมกันผลักดันมีความคืบหน้าอย่างมาก ได้แก่ 1) ด้านศุลกากร อ.สะเดา จ.สงขลา แห่งที่ 2-ด้านบูกิตกายูฮิตัม รัฐเกดะห์ ดำเนินการสร้างแล้วเสร็จ คงเหลืองานก่อสร้างถนนเชื่อมจากฝั่งไทย ไปยังด้านของมาเลเซีย ระยะสุดท้าย และ 2) โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำสุโหงโก-ลก แห่งที่ 2 เชื่อมระหว่าง อ.สุโหงโก-ลก จ.นราธิวาส-อ.รันเตาปันยังรัฐกลันตัน ซึ่งมีกำหนดแล้วเสร็จประมาณ เม.ย.2570

นอกจากนี้ มาเลเซียต้องการผลักดันการเชื่อมต่อระบบรางรถไฟกับไทย ผ่านโครงการเส้นทางรถไฟสายตะวันออก (East Coast Rail Link-ECRL) และโครงการเส้นทางรถไฟสิงคโปร์-คุนหมิง (Singapore Kunming Rail Link-SKRL) เพื่อเชื่อมโยงการค้าในภูมิภาค และตอบสนองข้อริเริ่มแถบและเส้นทาง (Belt and Road Initiative-BRI) ของจีน

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อ 31 ส.ค.2500 และมี สอท. ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ สถานกงสุลใหญ่ในมาเลเซีย 2 แห่ง ได้แก่ สกญ. ณ ปีนัง และ สกญ. ณ โกตาบารู ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ของไทย ซึ่งตั้งสำนักงานในมาเลเซีย ได้แก่ ทูตฝ่ายทหารทั้งสามเหล่าทัพ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ แรงงานและประสานงานตำรวจ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ ขณะที่มาเลเซียมี สอท.มาเลเซียประจำประเทศไทย สถานกงสุลใหญ่มาเลเซีย ณ จังหวัดสงขลา และธนาคาร ซีไอเอ็มบีไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่ง CIMB Bank Berhad ของมาเลเซียเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่

กลไกส่งเสริมและแก้ไขปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับมาเลเซีย ในระดับทวิภาคี ได้แก่

- 1) คณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทยกับมาเลเซีย (Joint Commission-JC)
- 2) คณะกรรมการว่าด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมสำหรับพื้นที่ชายแดน (Joint Development Strategy-JDS)
- 3) คณะกรรมการด้านความมั่นคง ได้แก่ คณะกรรมการชายแดนทั่วไป (General Border Committee-GBC) คณะกรรมการระดับสูง (High Level Committee-HLC) และคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค (Regional Border Committee-RBC)
- 4) คณะกรรมการร่วมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างประชาชน มีการจัดตั้งสมาคมไทย-มาเลเซีย และสมาคมมาเลเซีย-ไทย นอกจากนี้ ทั้งสองประเทศยังมีความร่วมมือกันในกรอบแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ 3 ฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle IMT-GT) และอาเซียนด้วย

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ มาเลเซียเป็นคู่ค้าอันดับ 4 ของไทยในโลก และอันดับ 1 ในอาเซียน ส่วนไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 6 ของมาเลเซีย มูลค่าการค้าปี 2566 ประมาณ 869,822 ล้านบาท ไทยส่งออกมูลค่า 412,484 ล้านบาท และนำเข้ามูลค่า 457,338 ล้านบาท ไทยขาดดุลการค้า 44,853 ล้านบาท สินค้าส่งออกของไทย : รถยนต์และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป สินค้าอุตสาหกรรม แผงวงจรไฟฟ้า และ เครื่องคอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบ สินค้านำเข้าจากมาเลเซีย : น้ำมันดิบ แผงวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ

ข้อตกลงสำคัญ : ความตกลงว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกรุงสยาม-อังกฤษ (4 มี.ค.2454) ความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกของการเดินรถไฟ (ปี 2465) ความตกลงว่าด้วยการจราจรข้ามแดน (ปี 2483) ความตกลงว่าด้วยการคมนาคมและขนส่งทางบก (1 ม.ค.2497) ความตกลงว่าด้วยการเดินรถไฟร่วม (20 พ.ค.2497) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางทูตและราชการ (24 ต.ค.2505) ความตกลงว่าด้วยการบริการเดินอากาศ (18 พ.ย.2509) ความตกลงว่าด้วยการศุลกากร (9 พ.ค.2511) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตรา (12 ม.ค.2513) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางการประมง (16 ม.ค.2514) ความตกลงว่าด้วยการสำรวจและปักปันเขตแดน (8 ก.ย.2515) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรร่วมมาเลเซีย-ไทย (21 ก.พ.2522) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางการเกษตร (26 ก.พ.2522) ความตกลงว่าด้วยการแบ่งเขตทางทะเล/ทะเลอาณาเขต (24 ต.ค.2522) ความตกลงว่าด้วยการแบ่งเขต ใกล้เคียง (24 ต.ค.2522) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการขนส่งสินค้าเน่าเสียผ่านแดนมาเลเซียไปยังสิงคโปร์ (24 พ.ย.2522) ความตกลงว่าด้วยการขนส่งสินค้าไป-กลับระหว่างฝั่งตะวันออกกับฝั่งตะวันตกของมาเลเซียผ่าน

แดนไทยโดยการรถไฟแห่งประเทศไทย (19 เม.ย.2523) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (29 มี.ค.2525) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาลุ่มน้ำโก-ลก (พ.ค.2526) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมไทย-มาเลเซีย (29 มิ.ย.2530) ความตกลงว่าด้วยการเดินเรือข้ามฟากบริเวณปากแม่น้ำโก-ลก (26 ก.ค.2533) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษา (25 พ.ค.2536) ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (10 ก.พ.2538) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านยางพารา (17 ก.ย.2542) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือชายแดน (18 พ.ค.2543) ความตกลงว่าด้วยการค้าทวิภาคี (6 ต.ค.2543) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดทำ Bilateral Payment Arrangement (Account Trade) (27 ก.ค.2544) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือ 3 ฝ่าย ด้านยางพารา อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (8 ส.ค.2545) บันทึกความเข้าใจเพื่ออำนวยความสะดวกด้านพิธีการในการเคลื่อนย้ายสินค้า (28 ก.ค.2546) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างตลาดหลักทรัพย์ไทยกับมาเลเซีย (28 ก.ค.2546) ความตกลงโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกแห่งที่ 2 เชื่อมบ้านบูเกะตา อ.แว้ง จ.นราธิวาส กับบ้านบูกิตบุหงา รัฐกลันตัน (14 ต.ค.2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทางการศึกษา (21 ส.ค.2550) บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลมาเลเซียว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างไทย-มาเลเซีย (Thailand-Malaysia Joint Working Committee on Security Cooperation-JWC-SC) (19 ม.ค.2561)

สถานการณ์ในจังหวัดชายแดนใต้ (จชต.)

กระบวนการพูดคุยสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ (คพส.) ยังคงขาดความต่อเนื่องจากปัจจัยหลายประการ อาทิ BRN มีปัญหาแตกแยกภายในกลุ่ม ไม่สามารถหาผู้แทนที่เหมาะสมในการเจรจากับฝ่ายไทยได้ ขณะที่มาเลเซียไม่สามารถผลักดันกระบวนการพูดคุยฯ ได้มากนัก รวมทั้งต้องการแสดงบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกกระบวนการพูดคุยฯ (ผอส.) เพียงหนึ่งเดียว ห้วงปี 2567 ไทย BRN และมาเลเซีย ได้เห็นชอบหลักการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนใต้ ภายใต้ “แผนปฏิบัติการร่วมเพื่อสร้างสันติสุขแบบองค์รวม (Joint Comprehensive Plan towards Peace-JCPP)” อย่างไรก็ตาม หลังการตกลงหารือภายใต้กรอบ JCPP เหตุรุนแรงใน จชต. กลับไม่ได้ลดลง แต่มีรายงานการก่อเหตุต่อ জনท.รัฐ และสถานที่ราชการเพิ่มขึ้นและรุนแรงขึ้น ดังนั้น ในปี 2568 สถานการณ์ใน จชต.ยังมีประเด็นท้าทาย ทั้งจากปัจจัยภายในของ BRN การทำข้อตกลงในกรอบ JCPP และบทบาทของ Datuk Mohd Rabin Bin Basir ผู้อำนวยความสะดวกกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ผอส.) คนใหม่ของมาเลเซีย ในการผลักดันความร่วมมือกับไทย

ดาโต๊ะ ซีรี อันวาร์ อิบราฮิม
(DATUK SERI ANWAR IBRAHIM)

ตำแหน่ง	- นายกรัฐมนตรีคนที่ 10 ของมาเลเซีย- ประธานกลุ่มพันธมิตรแห่งความหวัง (Pakatan Harapan-PH)- ประธานพรรคเกออดิลัน (PKR/พรรคแกนนำรัฐบาล)
เกิด	10 สิงหาคม 2490 (อายุ 78 ปี/ปี 2568) ที่เซอโระ โตะะ คุณ รัฐปีนัง
เชื้อชาติ	มาเลย์
ศาสนา	อิสลาม นิกายซุนนี
สถานภาพครอบครัว	สมรสกับดาโต๊ะ ซีรี ดร.วัน อาซีซะห์ วัน อิสมาอิล (อายุ 73 ปี/ปี 2568) มีบุตร 5 คน (บุตรชาย 1 คน และบุตรสาว 4 คน) นางนูรุล อิช่าห์ อันวาร์ บุตรสาวคนโตเป็นอดีตผู้ช่วยประธานพรรค PKR และอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเปอร์มาตังเปาห์ รัฐปีนัง
การศึกษา	- มัธยมศึกษาที่ Malay College Kuala Kangsar รัฐเปเร- ปริญญาตรีสาขา Malay Studies จาก University of Malaya- ปริญญาโทสาขา Literature จาก National University of Malaysia
ประวัติการทำงานด้านการเมือง ปี 2511-2514	ได้รับเลือกเป็นประธานองค์กรนักศึกษามุสลิม Persatuan Kebangsaan Pelajar Islam Malaysia (PKPIM) ประธานสมาคมภาษามลายูของมหาวิทยาลัยมลายา กรรมการองค์การยุวมุสลิมแห่งมาเลเซีย (Angkatan Balia Islam Malaysia (ABIM) และประธานสภาเยาวชนมาเลเซีย (Majlis Belia Malaysia)

ปี 2514	ร่วมก่อตั้ง ABIM
ปี 2517 - 2525	ประธาน ABIM
ปี 2525	เข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคอัมโน ตามคำเชิญของตุน มหาธีร์ โมฮัมหมัด อดีตนายกรัฐมนตรีและอดีตรองประธานพรรคอัมโน โดยได้รับแต่งตั้งเป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ปี 2526	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เยาวชน และกีฬา
ปี 2527	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร
ปี 2529	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ปี 2534	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ปี 2536	รองนายกรัฐมนตรี และรองประธานพรรคอัมโน
ปี 2541	ถูกปลดจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง จึงผันตัวเป็นผู้นำขบวนการปฏิรูป (Reformasi movement) ต่อต้านรัฐบาลตุน มหาธีร์ และถูกจับกุมเมื่อ ก.ย.2541 ข้อหาทุจริตและ ประพฤติผิดทางเพศ
ปี 2542	ถูกศาลตัดสินจำคุก 6 ปี ข้อหาทุจริต และ 9 ปี ข้อหาประพฤติผิดทางเพศ
ปี 2547	ศาลสหพันธ์พิพากษาให้ดาโต๊ะ ชรี อันวาร์ พ้นจากข้อหาประพฤติผิดทางเพศ และได้รับการปล่อยตัว
ปี 2551	ถูกดำเนินคดีข้อหาประพฤติผิดทางเพศเป็นครั้งที่ 2
ปี 2551-2558	ก่อตั้งพรรคแนวร่วมฝ่ายค้าน (Pakatan Rakyat-PR)
ปี 2558	- ถูกพิพากษาจำคุกข้อหาประพฤติผิดทางเพศ 5 ปี - เปลี่ยนชื่อแนวร่วม Pakatan Rakyat เป็น Pakatan Harapan (PH)
พ.ค.2561	ได้รับพระราชทานอภัยโทษอย่างสมบูรณ์ มีผลให้ได้รับการปล่อยตัวทันที และทำกิจกรรมทางการเมืองได้โดยไม่ติดเงื่อนไขขังตมวันทำกิจกรรมทาง การเมือง 5 ปี
ต.ค.2561	กลับสู่วงการการเมืองอีกครั้ง โดยชนะเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต Port Dickson รัฐเนกรีเซมบีลัน ในสมัยรัฐบาล PH ซึ่งตุน มหาธีร์ สัญญาว่าจะส่งมอบตำแหน่งนายกรัฐมนตรีให้
ก.พ.2563-พ.ย.2565	ผู้นำกลุ่มพรรคฝ่ายค้าน ภายหลังจากที่ตุน มหาธีร์ ลาออกจากตำแหน่ง
24 พ.ย.2565-ปัจจุบัน	นายกรัฐมนตรีคนที่ 10 ของมาเลเซีย
ข้อมูลที่น่าสนใจ	- เป็นนักเคลื่อนไหวทางการเมืองมาตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษา (ก่อนเข้าสู่ วงการการเมือง)

- ยึดมั่นในจุดยืนทางการเมืองอย่างมาก แม้ตระหนักดีว่าจุดยืนนั้นจะเป็นอุปสรรคต่ออนาคตทางการเมือง โดยเฉพาะการส่งเสริมความเท่าเทียมและความหลากหลายทางเชื้อชาติ ซึ่งเป็นประเด็นที่ชาวมาเลเซียภูมิบุตรต่อต้านอย่างมาก
 - เคยได้รับการเสนอให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสหประชาชาติต่อจากนาย Kofi Annan เมื่อปี 2549 แต่ปฏิเสธ เพราะเห็นว่า อาชญากรรมฮิสระในการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นระหว่างประเทศที่สำคัญ อาทิ ประเด็นอิสราเอล-ปาเลสไตน์
-

คณะรัฐมนตรีมาเลเซีย

นายกรัฐมนตรีและ รมว.กระทรวงการคลัง

รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.กระทรวงพัฒนาชนบท

รองนายกรัฐมนตรีและรมว.เปลี่ยนผ่านพลังงานและทรัพยากรน้ำ

รมว.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

(ฝ่ายกฎหมายและการปฏิรูปสถาบัน)

รมว.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (ฝ่ายกิจการศาสนา)

รมว.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (ฝ่ายกิจการดินแดนสหพันธ์)

รมว.กระทรวงการคลัง คนที่ 2

รมว.กระทรวงการคมนาคม

รมว.กระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

รมว.กระทรวงการลงทุน การค้าและอุตสาหกรรม

รมว.กระทรวงกระทรวงการเคหะและการปกครองส่วนท้องถิ่น

รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมการเพาะปลูกและสินค้าโภคภัณฑ์

รมว.กระทรวงสาธารณสุข

รมว.กระทรวงกลาโหม

รมว.กระทรวงความมั่นคงภายในประเทศ

รมว.กระทรวงการต่างประเทศ

รมว.กระทรวงอุดมศึกษา

รมว.กระทรวงศึกษาธิการ

รมว.กระทรวงเศรษฐกิจ

รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

รมว.กระทรวงสตรี ครอบครัว และการพัฒนาชุมชน

รมว.กระทรวงการค้าภายในและกิจการผู้บริโภค

รมว.กระทรวงเยาวชนและกีฬา

รมว.กระทรวงโยธาธิการ

รมว.กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รมว.กระทรวงการพัฒนาผู้ประกอบการและสหกรณ์

รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว ศิลปะ และวัฒนธรรม

รมว.กระทรวงเอกภาพแห่งชาติ

Datuk Seri Anwar Ibrahim

Datuk Seri Ahmad Zahid Hamidi

Dato Sri Haji Fadillah Yusof

Datuk Seri Azalina Othman Said

Datuk Dr Na'im Mokhtar

Dr. Zaliha Mustafa

Amir Hamzah Azizan

Anthony Loke

Datuk Seri Haji Mohamad Sabu

Tengku Datuk Seri Zafrul Tengku

Abdul Aziz

Nga Kor Ming

Datuk Seri Johari Abdul Ghani

Datuk Seri Dr Dzulkefly Ahmad

Dato' Seri Mohamed Khaled Nordin

Saifuddin Nasution Ismail

Dato' Seri Utama Haji Mohamad

bin Hasan

Dato' Seri Zambry Abdul Kadir

Fadhlina Sidek

Rafizi Ramli

Chang Lih Kang

Datuk Seri Nancy Shukri

Datuk Armizan Mohammad Ali

Hannah Yeoh Tseow Suan

Datuk Seri Alexander Nanta Linggi

Nik Nazmi Nik Ahmad

Ewon Benedick

Datuk Seri Tiong King Sing

Datuk Aaron Ago Dagang

รณว.กระทรวงการสื่อสาร

Ahmad Fahmi Mohamed Fadzil

รณว.กระทรวงดิจิทัล

Gobind Singh Deo

รณว.กระทรวงทรัพยากรมนุษย์

Steven Sim Chee Keong

(ต.ค.2567)